dijous, 15 d’octubre de 2026

Estudien com es percep el perill d’allaus per reduir-ne l'accidentalitat

La recerca de la UdL i la Societat Andorrana de Ciències rep un ajut Creu Casas Siscart

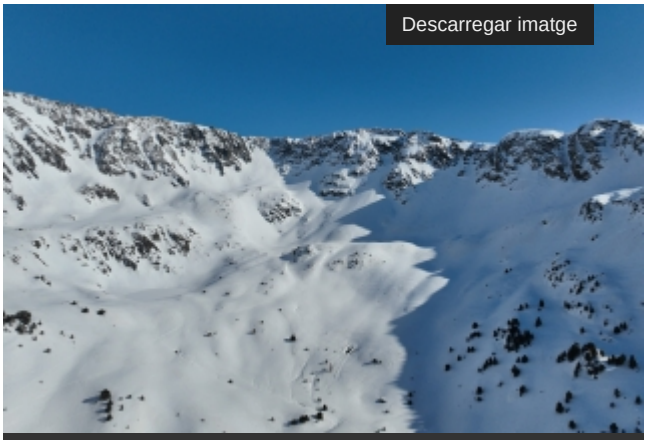

Vall d'Estanyó (Parc Natural de la Vall de Sorteny-Andorra) / Foto: Berta Aguirre

Enllaç a la imatge

De quina manera les persones usuàries de muntanya hivernal interpreten i utilitzen les eines de predicció del perill d’allaus per planificar les seues sortides, és l'objecte d'estudi del projecte *Anàlisi de l’ús i la comprensió d’eines per la predicció del Perill d’Allaus i la presa de decisió d’activitats en Terreny d’allaus a Andorra*.

Aquest projecte de la Universitat de Lleida (UdL) en col·laboració amb la Societat Andorrana de Ciències, és un dels cinc finançats amb 10.000 euros per la Xarxa Vives d'Universitats i l'Institut Ramon Muntaner en la convocatòria d'ajuts Creu Casas Sicart [https://www.vives.org/ajutscreucasas/], destinats a promoure la recerca en el context local i comarca.

L’objectiu del projecte és entendre millor com es prenen les decisions sobre el terreny i identificar possibles millores en la comunicació del risc per contribuir a reduir l’accidentalitat a partir d'un cas d’estudi situat al Parc Natural de la Vall de Sorteny (Andorra), explica l'investigador principal del projecte, el professor de la UdL, Manel Llena.

Durant la primavera de 2026 es van recollir les dades de camp mitjançant enquestes a practicants d’esports de muntanya hivernal, tècniques de teledetecció amb drons i l’anàlisi de traces GPS que s'estan analitzant.

"Els resultats permetran conèixer millor els hàbits dels usuaris i proposar noves estratègies per comunicar el perill d’allaus d’una manera més clara i transferible a accions sobre el terreny. Es tracta de millorar la seguretat dels practicants d’activitats de muntanya hivernal, tant a Andorra com al conjunt del Pirineu.", afegeix Llena.

En el marc d'aquest projecte s'està desenvolupant la tesi doctoral de Berta Aguirre-Noguera, supervisada per Estela Inés Farías Torbidoni (INEFC), Jesús Revuelto (Instituto Pirenaico de Ecología, IPE-CSIC) i Marc Pons (Coldwater Laboratory, Universitat de Saskatchewan, Canadà).